ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Neuwirthové a soudkyň JUDr. Daniely Kabátové a Mgr. Jarmily Úředníčkové v právní věci žalobce **Martina B.**, nar. xxx, bytem xxx, zast. JUDr. Josefem Prachovským, advokátem se sídlem v Třinci, 1. máje 398, proti žalované **České republice - Ministerstvu spravedlnosti ČR**, se sídlem v Praze 2, Vyšehradská 16, **o zaplacení částky 40.377,- Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 23.7.2012, č. j. 42C 21/2012 - 57,

t a k t o:

I. Odvolací řízení o odvolání žalované do odstavce I. výroku ohledně částky 11.375,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 6.377,- Kč od 1.2.2012 do 10.2.2012 se **zastavuje.**

II. Rozsudek okresního soudu se v napadené části, tj. v odstavci I. výroku, ohledně částky 10.000,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z této částky od 1.2.2012 do zaplacení, **potvrzuje**, ohledně úroku z prodlení ve výši 7,75 % z částky 11.375,- Kč od 1.2.2012 do zaplacení, se rozsudek **mění** tak, že žaloba se **zamítá.**

III. V další napadené části, tj. v odstavci III. výroku, se rozsudek okresního soudu **potvrzuje.**

IV. Žalovaná **je povinna zaplatit** žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 11.009,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Josefa Prachovského, advokáta se sídlem v Třinci, 1. máje 398.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným rozsudkem byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci částku 21.375,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 27.752,- Kč od 1.2.2012 do 10.2.2012 a dále z částky 21.375,- Kč od 11.2.2012 do zaplacení, to vše do 15 dnů od právní moci rozsudku. Žaloba byla v části, aby žalovaná byla zavázána zaplatit žalobci částku 12.625,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 12.625,- Kč od 1.2.2012 do zaplacení, zamítnuta. Žalovaná byla zavázána zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 14.013,- Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce.

Proti tomuto rozsudku, a to do odstavců I. a III. výroku, podala žalovaná včas odvolání, v němž se domáhala změnit rozsudek tak, aby žaloba byla zamítnuta, příp. aby byla věc zrušena a vrácena okresnímu soudu k dalšímu řízení. Poté vzala své odvolání zpět do výroku I. ohledně částky 11.375,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 6.377,- Kč od 1.2.2012 do 10.2.2012 a trvala na odvolání proti výroku I. co do částky 10.000,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 21.375,- Kč od 1.2.2012 do zaplacení. V odvolání žalovaná uváděla, že nebyl prokázán takový zásah do nemajetkové sféry žalobce, jež by si vyžadoval peněžité zadostiučinění. Podle žalované nebylo prokázáno zhoršení vztahu žalobce s ostatními rodinnými příslušníky, je logické, že rodina zřejmě byla v napětí, jak trestní stíhání dopadne, nicméně i to, že žalobce část nákladů obhajoby hradil prostřednictvím své matky, svědčí spíše o rodinné soudržnosti, než o podezřívavosti. Oporu v provedeném dokazování pak nemá závěr soudu o zhoršení zdravotního stavu žalobce v důsledku trestního stíhání. Pokud se týká náhrady majetkové škody, žalovaná již v rámci předběžného projednání žalobci sdělila, do jaké výše, a za jakých předpokladů je ochotná plnit. Žalovaná nebrojí proti samotné jistině ohledně majetkové škody, ale proti tomu, aby byla zavázána hradit mu příslušenství k této jistině, když až v řízení před soudem I. stupně bylo doloženo, že sporné prostředky ve výši 14.000,- Kč složila sice matka žalobce, avšak z finančních prostředků žalobce. Žalovaná byla připravena žalobci plnit po upřesnění skutečností, k čemuž byl zástupce žalobce vyzván.

Žalobce ve vyjádření k odvolání navrhoval potvrzení rozsudku v napadené části jako věcně správného. Žalobce již při výslechu před soudem I. stupně připustil, že předložit soudu věcné objektivní důkazy v podobě nějaké listiny nebo výpovědi svědků je pro něj nesmírně obtížné, ne-li nemožné, s ohledem na subjektivní, vnitřní až intimní charakter této újmy. Soud žalobce vyslechl jako účastníka řízení a jeho výpověď je rovněž legálním důkazním prostředkem. Požadavek žalované, aby zásah do psychické sféry žalobce, pokud jde o jeho vztah ke spolupracovníkům a nadřízeným v práci, k rodičům a sourozencům, příp. ke své dívce, byl předmětem dokazování objektivními důkazy, je formalistický. Podle názoru žalobce jsou některé skutečnosti notoricky známé a není nutné je prokazovat jinými důkazy, pokud vyplývají z obecné zkušenosti a nejsou v rozporu s formálně správným logickým uvažováním. Pokud jde o částku 14.000,- Kč, k této se žalobce již podrobně vyjadřoval v dřívějších podáních a neexistuje podle něho žádný rozumný důvod považovat za poškozenou matku žalobce, když ze soudního spisu je zřejmé, že smlouvu o právní pomoci a plnou moc podepsal žalobce a žalobce byl také obviněn, obžalován a zproštěn obžaloby.

Vzhledem k tomu, že žalovaná vzala ještě před zahájením odvolacího řízení odvolání do odstavce I. výroku ohledně částky 11.375,- Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7,75 % z částky 6.377,- Kč od 1.2.2012 do 10.2.2012, zpět, bylo odvolací řízení v souladu s ust. § 207 o.s.ř. v této části zastaveno.

Odvolací soud přezkoumal rozsudek okresního soudu v napadené části i řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání žalované je důvodné pouze v nepatrné části.

Okresní soud učinil správná skutková zjištění, která krajský soud přejímá a na která odkazuje. Platí to především o zjištění, že proti žalobci jako obviněnému bylo dne 17.6.2010 zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání přečinu krádeže a že rozsudkem Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 7.12.2010, který nabyl právní moci dne 1.3.2011, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 1.3.2011, byl žalobce zproštěn obžaloby, když nebylo prokázáno, že vytýkaný skutek spáchal právě žalobce. Trestní řízení trvající v době od 17.6.2010 do 1.3.2011 se přitom negativně projevilo v osobnostní sféře žalobce, a to zejména v soukromé sféře jeho života, v narušení vztahů na pracovišti a mezi přáteli, jakož ve zhoršení jeho psychického a zdravotního stavu. Dopisem ze dne 27.4.2011 pak uplatnil žalobce u žalované nárok na zaplacení způsobené újmy, která mu vznikla v souvislosti s trestním řízením.

Pokud se týká právního posouzení věci, pak okresní soud věc také správně posoudil po právní stránce, a to mimo jiné i podle ust. § 31a odst. 1 a 2 zákona č. 82/1998 Sb. a dospěl ke správnému závěru, že žalobce bezesporu má nárok na náhradu škody způsobené rozhodnutím o zahájení trestního stíhání. Pokud se týká nemajetkové újmy, pak okresní soud vycházel ze všech kritérií, k nimž by mělo být v každém konkrétním případě přihlédnuto dle konstantní judikatury, zejména zohlednil to, že žalobce byl do doby zahájení trestního stíhání zcela bezúhonným občanem, který řádně pracoval, neměl záznam v rejstříku trestů. V dané věci byl trestně stíhán pro přečin, za něž bylo možno uložit trest odnětí svobody až na dva roky.

Trestní stíhání sice trvalo pouze 8 a ½ měsíce, nicméně v dané trestní věci, jak správně uvedl v odůvodnění napadeného rozsudku okresní soud, byli vyslýcháni spolupracovníci žalobce, jeho bratr, jeho bývalá dívka, a z toho je zřejmé, že tato situace musela vyvolat v těchto lidech pochybnosti o bezúhonnosti žalobce a jeho charakteru. Totéž platí pro rodinné příslušníky a v místě bydliště žalobce. Zcela správně pak bylo přihlédnuto i k okolnostem zahájení trestního stíhání žaloby, když toto bylo zahájeno i přes pochybnosti policejního orgánu na pokyn státního zástupce, když tento vycházel pouze z podnětu poškozené v dané trestní věci, která měla žalobce po uplynutí více jak jednoho roku údajně bezpečně poznat jako pachatele trestné činnosti, když ho zcela náhodně potkala. Přitom v předchozí době označila dva údajné pachatele, proti nimž úkony trestního řízení nebyly činěny. Na základě posouzení těchto hledisek se odvolací soud shodně s okresním soudem shoduje na tom, že je zde na místě přiměřené finanční zadostiučinění ve výši 10.000,- Kč.

Ze shora uvedených důvodů odvolací soud rozsudek okresního soudu v této části, tj. ohledně částky 10.000,- Kč s přísl., podle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil. Pokud žalovaná měla námitky k přiznání příslušenství z této částky, pak odvolací soud má zato, že žalované nic nebránilo v tom, aby odškodnění z titulu nemajetkové újmy v této výši na výzvu ze strany žalobce poskytla.

Pokud se týká další napadené části, tj. části týkající se úroku z prodlení ve výši 7,75 % z částky 11.375,- Kč od 1.2.2012 do zaplacení, pak zde odvolací soud souhlasí s argumenty žalované uvedenými v odvolání. V řízení bylo prokázáno, že žalovaná byla připravena plnit, avšak vyzvala zástupce žalobce k doložení dokladu o tom, že v případě částky 14.000,- Kč se jednalo o peníze žalobce, přičemž zástupce žalobce nepovažoval tuto výzvu za důvodnou, a proto jí nevyhověl. Teprve v průběhu tohoto řízení doložil zástupce žalobce do spisu prohlášení matky žalobce, že částka 14.000,- Kč byla zaplacena z finančních prostředků žalobce. Prodlení tedy v tomto případě zavinil žalobce, a proto v souladu s ust. § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. odvolací soud ohledně úroku z prodlení ve výši 7,75 % z částky 11.375,- Kč od 1.2.2012 do zaplacení změnil rozsudek okresního soudu tak, že žaloba byla v této části zamítnuta.

V další napadené části, tj. ve výroku o náhradě nákladů řízení, byl rozsudek okresního soudu jako věcně správný rovněž potvrzen.

V odvolacím řízení pak byl úspěšný žalobce, proto má právo podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. na náhradu nákladů odvolacího řízení. Odvolací soud však přihlédl v návaznosti na ust. § 146 odst. 2 o.s.ř. k tomu, že odvolání žalované směřovalo nejprve do celého odstavce I. výroku rozsudku, teprve poté vzala žalovaná zčásti odvolání zpět, a proto byla odměna advokátovi žalobce přiznána z celé původně odvoláním napadené částky, tj. z částky 21.375,- Kč a odměna v takovém případě představuje částku 9.440,- Kč podle ust. § 3 odst. 1 vyhlášky č. 484/2000 Sb. účinné od 1.3.2012. Dále advokátovi žalobce byly přiznány 2 režijní paušály po 300,- Kč, a to za sepis vyjádření a účast u odvolacího jednání, 4 půlhodiny za ztrátu času, tj. 400,- Kč za cestu z Třince do Ostravy a zpět, dále mu bylo přiznáno cestovné

za cestu z Třince do Ostravy a zpět při ujetí celkem 95 km osobním automobilem Škoda Yetti, RZ 6T0 4855, s průměrnou spotřebou 6,1 l/100 km, z ceny pohonných hmot v částce 39,20 Kč/l dle pokladního dokladu a při paušální sazbě 3,60 Kč/km, tj. 569,- Kč. Celkem tak náklady odvolacího řízení představují částku 11.009,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **není dovolání přípustné**.

V Ostravě dne 30.1.2013

Za správnost vyhotovení:
Jana Řehánková

JUDr. Šárka Neuwirthová v. r.
předsedkyně senátu